

[Stauning.]

stod gennem en Menneskealder, dog ikke helt er gledet ud af Bevidstheden, og at de godt ved, at Socialdemokraterne ikke er nær saa frygtelige Røvere, som man gennem et Aars Tid har villet gøre dem til. Og hvad der skal sammen, maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, kommer sammen — det er i hvert Fald en god fatalistisk Erklæring.

Jeg maa endvidere sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at han kan dog fornuftigvis ikke forlange, at vi Socialdemokrater skulde være mere industrivenlige end Industrien selv. Det er jo ikke ret længe siden, at Industriens førende Mand stod frem i et Møde, der blev offentligt refereret, og kundgjorde sin Enighed med den højtærede Statsminister i hans erhvervspolitiske Syn paa Tingene, og der var virkelig ikke nogen Tilslutning til det konservative Forslag deri. Saa at ville forlange, at vi nu skulde staa stejlt ved Siden af det ærede Medlem, naar deres egne nærmeste løber fra Sagen, ligesom deres Presse og Medlemmer af deres Rigsdagsgruppe for længst har gjort det, det er dog urimeligt.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde ogsaa noget om Traktatpolitikken, under hvilket han mente at kunne benytte den forrige Udenrigsminister, idet Hr. Moltke ved en Lejlighed havde sagt, at vi var uegnede til Forhandling med Udlandet. Ja, denne Udtalelse forstaar jeg særdeles vel, for det maa vel erkendes, at i al Almindelighed er Danmark kun lidet egnet til at sætte noget større ind i saadanne Forhandlinger. Netop vort Lands Lidenhed og den særegne Stilling, i hvilken vort Erhvervsliv staaer til den øvrige Verden, gør det paa Forhaand til yderst lidt, hvad vi kunde opnaa, selv om vi forandrede Taktik med Hensyn til Traktatforhandlinger og sligt. Vor Import er jo uhyre ringe netop fra de Lande, til hvilke vi har en meget stor Eksport, og dette maa naturligvis paa Forhaand sige den Minister, der har disse Sager under sig, at heri ligger en Uegnethed til at opnaa store Resultater af saadanne Forhandlinger, en Uegnethed, som han altsaa ved den paa-gældende Lejlighed har ønsket at fremhæve.

Hvad angaar Realiteter vedrørende Sagen, gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om den Skrivelse fra Sko-tøjsfabrikanterne, som jeg har tilladt mig at nævne. Medens det ærede Medlem i Gaar nægtede at indlade sig paa nogen Art af Forhandling der, hvor Forhandlinger skulde føres, om de Muligheder, som denne Skri-

velse frembød, mener det ærede Medlem nu i Dag at kunne klare sig med at spørge mig, om jeg nu vil forhandle paa Basis deraf. Jeg synes, det er en meget ejendommeligt Forestilling. I Gaar var Tiden til Forhandling. I Gaar fik det ærede Medlem fra os et Tilbud, et Spørgsmaal om, hvorvidt de Konservative vilde tage Forhandlinger op paa det Grundlag, ikke just saaledes, at vi eller de paa Forhaand skulde binde os til den Form, der nu var udtrykt der, men et udtrykkeligt Spørgsmaal om, hvorvidt de vilde optage Forhandlinger paa dette Grundlag, og da vilde det ærede Medlem neppe svare paa Spørgsmaalet, men afviste det, hvad alle, der deltog i Forhandlingen, særdeles vel ved. Og saa tror det ærede Medlem at kunne klare sig ud af Vanskeligheden ved at komme i Dag og spørge, om vi nu vil forhandle! Nej, i Dag vil vi stemme. I Gaar forhandlede vi, og da var det ærede Medlem ikke hjemme. I Dag er det noget andet, der staaer paa Dagsordenen, end den Forhandling, som det ærede Medlem ikke vilde i Gaar.

Det ærede Medlem skildrede videre for os, saa godt som det nu en Gang er muligt, at de Konservative ikke havde afviklet Toldpolitikken. Jeg har naturligvis kun det at støtte mig til, at et Medlem, endog et fremragende Medlem, af deres Rigsdagsgruppe har vedkendt sig, at han har udtalt, at Toldspørgsmaalet paa ny er sænket ned i Ubemærketheden. Endvidere, at det Blad, som ogsaa i Dag er blevet Genstand for en Omtale, som jeg takker meget for, gennem lange Tider har paavist, at Toldpolitikken ikke eksisterer længere. Og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan vel ogsaa nok huske en Tale, han holdt — jeg tror, det var den 2. December — i Roskilde, som heller ikke var til at tage fejl af med Hensyn til de Konservatives Stilling til Toldpolitikken.

At saa det ærede Medlem Hr. Drachmann en anden Dag staaer et andet Sted og taler om, at Selvstændighedens Time er inde i næste Rigsdagssamling, ja, det kan ikke imponere nogen. Hvis det ærede Medlem endda vilde sige, at Selvstændighedens Time var inde i Dag eller nu i denne Rigsdagssamling, nu, da Spørgsmaalet altsaa foreligger, var der jo noget i det! Men naar det ærede Medlem siger: Nu bliver Sagen forkastet i Dag, og saa venter vi igen et halvt Aar, til vi faar en ny Rigsdagssamling, og saa tager vi den op paa ny og ser, hvad der saa kan komme ud af den — maa det ærede Medlem forstaa, at det kan ikke imponere nogen. Det bliver tværtimod et Holdepunkt for den Opfattelse, der sikkert